

Men vi fastlægger jo skatten skatteart for skatteart med et præcist loft ud i anden decimal. Og der vil det være sådan i 2007, at når man har lavet den aftale, vil det være muligt at veksle mellem skattearter, at flytte fra indkomstskat til grundskyld, at justere på skatten mellem de forskellige kommuner. Så vil det være sådan, at nogle kan sætte den ned, og nogle kan sætte den op, ligesom vi har kendt det tidligere. Det er et udmærket system, som kommunerne har været fuldt ud tilfredse med, og som giver kommunalbestyrelserne en mulighed for at prioritere og netop få en sammenhæng mellem på den ene side opgaverne og på den anden side den skat, man vil opkræve.

### Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere spørgsmål til den konservative ordfører, så vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er den radikale ordfører, hr. Ole Glahn.

### Ole Glahn (RV):

Jeg vil indledningsvis lige komme med et par politiske bemærkninger, inden jeg går til selve lovforslaget.

Jeg vil sige, at det for Det Radikale Venstre er vigtigt at søge indflydelse, hvor vi mener, vi har mulighed for at få indflydelse. I den her sag om en udligningsreform havde vi den opfattelse, at der måske var mulighed for, at kommunerne fik et mere lige grundlag for at løse de fælles opgaver, som lovgivningen pålægger kommunerne eller lægger ud til kommunerne, hvordan man nu vælger at udtrykke det.

Da vi blev inviteret til forhandlinger med indenrigsministeren før jul, tilkendegav vi klart, at vi var interesserede i at være med fra første færd i denne sag, og det har vi så været. Det har i øvrigt været et spændende projekt.

Vi stod jo i en situation, og den står vi sådan set stadig i, at udgangspunktet har været en meget skæv situation for kommunerne. Den udligningsordning, vi har i dag, har ikke sikret, at der kom en høj grad af økonomisk lighed mellem de kommuner, som vi har i Danmark. Det har man forsøgt at kompensere for, ved at man har haft særordninger i størrelsesordenen 10 mia. kr. De er blevet fordelt efter ofte uigennemsigtige og uigennemskuelige kriterier.

Det har været sådan – og det vil jeg godt sige her, for det synes jeg er vigtigt, for det har været med til at præge ikke bare debatten her i dag, men også debatten ude i landet – at forudsæt-

ningen for at få succes i sådan en udligningsreform jo er, at forholdet mellem den skat og den service, man har, skal være noget, som de politikere, der er i den enkelte kommune, i høj grad selv kan beslutte.

Udgangssituationen har jo været, at vi har haft en række kommuner her i landet, som har haft en meget høj skat, fordi de har haft et lavt beskatningsgrundlag pr. indbygger, og så har de haft et relativt lavt serviceniveau.

På den anden side har vi haft nogle kommuner, som har haft et gennemsnitligt meget højt beskatningsgrundlag pr. indbygger, og de har været i stand til med en forholdsvis lav skat at kunne have et relativt højt serviceniveau.

Det siger sig selv, at det er en gal situation, og den retter vi op på nu. Vi retter op på den, ved at vi siger, at i og med at man fra næste år får penge ud, er der mulighed for både at sætte skatten ned og hæve serviceniveauet. Dermed får man en mere lige situation, og det er i virkeligheden formålet med en udligningsreform. Det er ikke kun spørgsmålet om, at man kan give mere service. Det er også forholdet mellem den service, som man giver, og den skat, som borgeren skal betale.

Så kan vi sige, at fra radikal side ønskede vi, da vi gik ind i forhandlingerne, at bloktilskuddet blev fordelt efter indbyggertal i stedet for det helt skæve, at det blev fordelt efter skattegrundlag. Det har vi fået opfyldt.

Vi har ønsket, at de økonomiske muligheder skulle blive mere lige for kommunerne. Det har vi fået opfyldt, ved at vi har fået en større landsudligning. Vi har hævet landsudligningen fra 45 til 58 pct., og vi har oven i købet sikret, at de kommuner, der skal aflevere penge, og de kommuner, der har behov for at få flere penge ved landsudligningen, indgår i en trappemodel, hvor man gradvis hen over mange år kan få en bedre økonomisk situation.

Det har vi lagt meget vægt på i de her forhandlinger, for vi mener, at når man skal lave så store fornyelser, så får det den konsekvens, at der skal ske store forandringer. Disse forandringer påvirker naturligvis hver kommunalbestyrelses måde at føre sin daglige politik på og give service til borgerne.

Hvis vi havde gjort det her på meget kort sigt, havde vi skabt en situation, hvor nogle kommuner, og typisk selvfølgelig de kommuner, der skulle aflevere penge, var kommet i en meget vanskelig situation, og hvor de kommuner, der skulle have penge, selvfølgelig kunne klappe i